

Zsuzsa emlékkönyvébe

TOLDALAGI PÁL

Az első vers a Magyar Irodalmi Almanachban jelent meg 1941-ben, a második kiadatlan, Deák Dénes hagyatékában maradt fenn. (Petőfi Irodalmi Múzeum kéziratára, V 5010/24.)

*A szerelemtől részegek vagyunk mi
és együtt szoktunk enni és aludni.*

*Az éjszakák elmúlnak és a holdak.
Érzéseink is elmúlnak velük.*

*Egy pohár vízben életünk felolvad;
ne vesztegess rá papírt és betűt.*

Végszavak

*Sokan szeretnék Nérót játszani,
és nem zavarnák a jajkiáltások,
a zürzavar, a vad tülekedés;
a festékül felhasználnák a lángot,*

*a diszletük az égő város lenne,
belemerülnének az örületbe,
hol nincs határ, felismerés és korlát,
a mindent merés tettét gyakorolnák.*

Toldalagi Pál levele Rónay Lászlónak

Budapest, 1971. február 18.

Kedves Laci,

Kétségtelen, hogy a Nyugatban verseim jelentek meg, de ez nem jelenti azt, hogy a nyugatosok harmadik nemzedékéhez tartoztam volna, vagy tartoznék, legfeljebb korom szerint. Sosem tartoztam és most sem tartozom semmiféle írói csoporthoz, vagy csoportosuláshoz. Természetesen értékeltem, hogy a Nyugat viszonylag önálló szellemet jelentett, bár csak egy-két folyóirat számot olvastam, mivel elvem szerint folyóiratot nem, csupán könyveket olvastam és olvasok. Kezdő költő koromból két íróra gondolok szeretettel az idősebb nemzedékből: Németh Lászlóra és Illés Endrére, kik — ki-vált az utóbbi — ösztönzőleg hatottak rám.

Szeretettel üdvözöl Pali bácsi